

Sygn. akt IX U 2544/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. J. (1) (J.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. J. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 4 listopada 2016 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia 18 stycznia 2016r.

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego oddalając wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w pozostałym zakresie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2544/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4.11.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. J. (1) (J.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem zarobków za lata 1961-1990, kiedy pracował w KWK „(...)

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 1.06.1990r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z lat 1985-1987 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 312,55 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu do 27.07.1990r.

W dniu 18.01.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przedkładając Rp-7 za okres zatrudnienia w KWK (...)” za lata 1980-1990.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat wyniósł 174,73 %.

Ubezpieczony nie udokumentował zarobków za lata 1961-1979, w związku z czym organ rentowy za te lata przyjął minimalne wynagrodzenie.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Od 9.01.1963 do 27.07.1990r. ubezpieczony pracował w KWK (...)”.

W latach 1969-1981 ubezpieczony był ratownikiem górniczym, należał do drużyny ratowniczej oddziału maszynowego. Była to specjalistyczna drużyna zwoływana w razie pożaru. Ubezpieczony był zobowiązany do odbywania szkoleń dla ratowników w (...) w B. albo w (...) w W., jeden dzień w miesiącu. Z tego tytułu otrzymywał dodatek w stałej kwocie 300 zł. Ubezpieczony nie brał udziału w akcjach ratowniczych. Taka akcja się nie zdarzyła.

(zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k.21, 81 akt)

Wynagrodzenie ubezpieczonego w latach 1963- 1979 wynosiło:

- 1963- 26.100,45 zł
- 1964- 27.821,16 zł
- 1965- 29.636,76 zł
- 1966- 29.723,16 zł
- 1967- 30.787,68 zł
- 1968- 39.642,16 zł
- 1969- 70.607,16 zł
- 1970- 68.305,56 zł

- 1971- 68.705,64 zł
- 1972-71.695,24 zł
- 1973- 75.319,08 zł
- 1974- 98.273,56 zł
- 1975-112.726,44 zł
- 1976-114.337,34 zł
- 1977-119.580,84 zł
- 1978-126.805,24 zł
- 1979-136.591,79 zł,

przy uwzględnieniu takich elementów wynagrodzenia za pracę jak: płaca zasadnicza uznana jako iloczyn stawki dziennego zaszerogowania przez ilość dni roboczych, dodatek funkcyjny, dodatek za pracę na II i III zmianie, dodatek za pracę w warunkach niebezpiecznych, wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek za pracę w dwie niedziele w miesiącu i dodatek ratowniczy w kwocie 300 zł miesięcznie za 23.11.1968 do 25.09.1974r.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokość podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek przypadających w części po przyznaniu świadczenia tj. z 1990r. - przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w KWK „(...)”, w oparciu o dane zawarte w jego aktach rentowych i aktach osobowych, z uwzględnieniem jego zeznań, w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe -wyliczony z lat 1969 -1972, 1974-1978, 1980-1990 jest wyższy niż 250% i wynosi 264,19 %.

W wyliczeniu wppw jw. biegły uwzględnił dodatek ratowniczy w kwocie 300 zł za okres od 23.11.1968 do 25.09.1974r.

Wppw wyliczony bez dodatku ratowniczego wynosi 261,25%.

(dowód: akta osobowe i rentowe ubezpieczonego, jego zeznania, opinia biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno-rentowych mgr Z. G. z dnia 17.05.2017r. (k. 24- 61 a.s.)

W. O. zatrudniony w KWK (...) w okresie od lutego 1977 do października 1978 otrzymywał dodatek w wysokości 500 zł z dopiskiem „rat”.

(dowód: karty wynagrodzeń W. O. znajdujące się w jego aktach osobowych – w sprawie IX U 654/16)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl

ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu świadczeń emerytalno-rentowych mgr Z. G., który na podstawie posiadanej dokumentacji przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1963-1979 , z uwzględnieniem stałych składników wynagrodzenia wynikających z Układów Zbiorowych Pracy i warunków pracy ubezpieczonego, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (264,19 %) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Biegły prawidłowo przyjął, iż ubezpieczony zatrudniony w dniu 9.01.1963r., otrzymał XI kategorię zakwalifikowania rzemieślnika jako ślusarz, gdy posiadał niemal dwuletnie zatrudnienie na takim stanowisku.

Stawka zaszeregowania przyjęta przez biegłego od 1.12.1968r. wynika z zapisów protokołu dodatkowego nr 265/PW z 5.12.1968, w którym stanowisko ubezpieczonego znalazło się VI kategorii zaszeregowania- fachowiec o specjalnych umiejętnościach.

Ubezpieczony w 1968r. ukończył szkołę średnią i jako ślusarz pz. uzyskał najwyższą stawkę zaszeregowania oraz dodatek z tytułu podwyższenia kwalifikacji zawodowych, który biegły uwzględnił w wysokości 15% płacy zasadniczej.

Dodatek ratowniczy nie był stałym składnikiem wynagrodzenia. Ubezpieczony otrzymywał go z tego tytułu, iż był zobowiązany brać udział w szkoleniach dla ratowników, przy czym wwpw wyliczony bez dodatku ratowniczego wynosi 261,25%, a więc i tak przekracza 250%.

Ubezpieczonemu przysługiwał również dodatek za wykonywanie pracy w warunkach niebezpiecznych, gdy na KWK „(...)” występowało zagrożenie metanowe.

W sytuacji braku wykazania okresów zasiłkowych zasadne jest przyjęcie w wyliczeniach wynagrodzenia ubezpieczonego specjalnego wynagrodzenia z Karty Górnika w podwójnej wysokości.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt. 1 wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w pkt. 2 wyroku na podstawie 98 kpc w związku z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w brzmieniu obowiązującym od 27.10.2016r.) oddalając wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w pozostałym zakresie, gdy odbyły się tylko dwie rozprawy sądowe, a odtworzenie wynagrodzenia ubezpieczonego, wyliczenie wwpw nastąpiło poprzez opinię biegłego sądowego.

Sędzia